ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 219
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

30 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΑΪΟΥ 1958
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3981

ΕΝΩ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΟΨΙΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΕΛΑΒΕ ΧΘΕΣ ΕΝΤΟΛΗΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΟΤΥ: "ΗΔΗ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,,.-"ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΔΙΑΤΡΕΧΟΥΝ Η ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΣΤΡΑΦΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ,,

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Παρὰ τὴν φαινομενικὴν ἠρεμίαν τοῦ πληθυσμοῦ του, τὸ Παρίσι παρουσιάζει σήμερον τὴν πρωΐαν ὄψιν στρατοκρατουμένης πόλεως. Τὰς κεντρικὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ ἐξωτερικὰ βουλεβάρτα διατρέχουν ἔνοπλοι ὁμάδες τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ χθεσινὴ ὀγκωδεστάτη διαδήλωσις τῶν ἀντιντεγκωλιστικῶν ὀργανώσεων ἐξειλίχθη ἡσύχως, εἰς οὐδὲν δὲ μέρος ἐσημειώθη σύγκρουσις διαδηλωτῶν καὶ ὀργάνων τάξεως. Τόσον οἱ διαδηλωταί, παρὰ τὰς ζωηρὰς ἀποδοκιμασίας των ἐναντίον τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ τῶν στασιαστῶν τοῦ Ἀλγερίου, ὅσον καὶ αἱ δυνάμεις τῆς τάξεως, ἐπέδειξαν παραδειγματικὴν πειθαρχίαν καὶ ἐπίμονον θέλησιν ν' ἀποφύγουν πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ρίψῃ ἔλαιον εἰς τὴν πυρὰν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 29. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Κοτὺ ἀνέθεσεν εἰς τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως. Ὁ Ντὲ Γκὼλ, ὡς ἀναφέρει σχετικὴ ἀνακοίνωσις, ἀπεδέχθη τὴν ἐντολήν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἀναμένεται ἡ δημοσίευσις ἀνακοινώσεως ἐκ τῆς γραμματείας τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ. Προηγουμένως ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἀνεχώρησεν ἐκ Ντὲζ Ἐγκλὶζ συνοδευόμενος ὑπὸ αὐτοκινήτου, φέροντος τὰ Γαλλικὰ χρώματα καὶ κατευθυνόμενος εἰς τὸ προεδρι ὸν Μέγαρον.

Ἡ συνάντησις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κοτὺ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ διήρκησεν ἐπὶ μίαν ὥραν. Ἐκ τοῦ Μεγάρου τῶν Ἠλυσίων Πεδίων ἐδηλώθη ὅτι ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ντὲζ Ἐγκλίζ, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ έλθη ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις γραφείων του. Ἀργότερον Ντὲ Γκὼλ ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν δήλωσιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κοτὺ συνώδευσε τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ μέχρι τοῦ αὐτοκινήτου του διασχίσας μετ' αὐτοῦ τὸν κῆπον τοῦ Ἠλυσσίου Μεγάρου. Οἱ δύο πολιτικοὶ ἄνδρες ἀπεχαιρετήθησαν διὰ θερμῆς χειραψίας καὶ μειδιῶντες.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Ὡς ἐγνώσθη, ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἀφῆκε σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησίν του μετὰ τῶν Κοινοβουλευτικῶν ἡγετῶν ὅτι θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐθνικά, μὴ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Βουλῆς συμφωνοῦν πρὸς τοῦτο. Ἤδη ἀναμένεται ἡ ἀπόφασις τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος.

ΤΟ Κ. Κ. Γ. ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΕΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗΝ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ "Η Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΛΑΟΥ;

ΑΝΤΕΜΕΤΩΠΙΖΕΤΟ ΚΑΙ ΘΕΜΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Τὴν 14ην ὥραν γκρινουΐτς συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Λὲ Τροκὲ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσθη τὸ διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

«Τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐκλήθην εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου, χωρὶς νὰ ἐπιζητήσω τὴν τιμὴν αὐτήν, ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῶ εὐσυνειδήτως πρὸς τὸ σύνταγμα. Τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν θὰ τηρήσω μέχρι τέλους.

»Προσέθεσα εὐθὺς ἀμέσως τότε, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ προασπίσωμεν ἀποτελεσματικῶς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς μας, εἰμὴ μόνον ἐὰν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τοὺς μεταρρυθμίσωμεν. Τόσον εἰς τὸ ἀρχικόν μου διάγγελμα πρὸς ὑμᾶς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησα ἐν τῷ μεταξύ, ὑπεγράμμισα πάντοτε ὅτι ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, ἡ ὁποία συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν καλυτέρων δημοκρατιῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀντιμετωπίζει ζωτικὰ προβλήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶνε πολὺ ἀσθενὴς καὶ εὔθραυστος.

»Ἂν διὰ τῶν λόγων μου αὐτῶν ὑπερέβην τὰ ἐκ παραδόσεως ὅρια, τὰ ὁποῖα εἶχον θέσει εἰς ἑαυτοὺς οἱ προκάτοχοί μου ἐνόμισα ὅτι ἐξουσιοδοτήθην πρὸς τοῦτο, ὄχι μόνον διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον διαδοχικῶς εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐπίσης, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας ὑμῶν.

»Ἐντὸς ὀλίγου θὰ συμπληρωθῇ χρονικὸν διάστημα 4 1)2 ἐτῶν, χωρὶς αἱ ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἐκκλήσεις μου νὰ εὕρουν πρακτικὴν ἀπήχησιν. Καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον διαδοχικῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὸ κράτος δὲν ἔπαυσε νὰ ἀποσυντίθεται.

»Ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Οἱ Γάλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ 40ετίας θὰ πολεμήσουν αὔριον ἐναντίον τῶν Γάλλων; Ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις εἶναι ἀπολύτως πεπεισμέναι ὅτι ἐξυπηρετοῦν τὴν πατρίδα καὶ πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τὴν ὑπερήσπισαν μὲ μεγάλας θυσίας. Καὶ αἱ δύο πλευραὶ φαίνεται νὰ ἑτοιμάζωνται διὰ τὴν ἀδελφοκτόνον μάχην.

»Ἀποτελοῦμεν, λοιπόν, Ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ βία εἶναι δυνατὸν νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ δικαίου; Ἀνεξαρτήτως τοῦ ποῖος θὰ εἶναι ὁ προσωρινὸς νικητής, τί θὰ ἀπέμενεν ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα; Τί θὰ ἀπομείνῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μας;

»Πάντοτε, ὡς ἀναφέρει ἡ μακρὰ ἱστορία μας, μετὰ τὰς μεγαλυτέρας διχογνωμίας ἐπέρχεται ἡ συμφιλίωσις ὑπὸ μορφὴν ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἡ ἐθνικὴ ἑνότης δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ σεβασμοῦ τοῦ νόμου. Ὅταν πρόκειται νὰ σχηματισθῇ μία Κυβέρνησις, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας προτείνει καὶ ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει. Φυσικὰ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν γίνεται λόγος περὶ συνεχίσεως τῶν ὑποδείξεών μου. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἐκλογή, ἡ ὁποία ἀπόκειται εἰς ἐμέ, θὰ ἔχῃ βαρείας συνεπείας. Ἔχω ἐπίγνωσιν τῶν ἐξαιρετικῶν εὐθυνῶν μου διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτήν.

»Καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλω νὰ ὁμιλήσω εἰλικρινῶς πρὸς ὑμᾶς. Πρὸ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχουν ἡ πατρὶς καὶ ἡ Δημοκρατία, ἐστράφην πρὸς τὸν ἐπιφανέστερον τῶν Γάλλων, πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς πλέον σκοτεινὰς ὥρας τῆς ἱστορίας μας ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγός μας διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνεκέντρωσε γύρω του ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἠρνήθη τὴν δικτατορίαν καὶ ἐγκαθίδρυσε τὴν δημοκρατίαν.

»Ὑπὸ ποίους ὅρους θὰ ἐδέχετο νὰ ἀναλάβῃ τὸ συντριπτικὸν βάρος τῆς ἀρχῆς; Οἱ ὅροι αὐτοὶ θὰ καθίστων δυνατὸν εἰς αὐτὸν ὅπως ὑπολογίσῃ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἀπαιτουμένης πλειοψηφίας προκειμένου νὰ ἐγκριθῇ ἡ ὑπόδειξίς του. Ἐζήτησα ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν, τοὺς ὁποίους ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω διὰ τὴν συμβολὴν των, νὰ συζητήσουν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ. Ἐν συνεχείᾳ διεπίστωσα ὅτι ἀπομένουν νὰ ὑπερπηδηθοῦν εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις σημαντικαὶ δυσχέρειαι. Θὰ ἔπρεπε νὰ παραιτηθῶ τῆς προθέσεώς μου νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀσύγκριτον ἠθικὸν κῦρος θὰ ἐξησφάλιζε τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ τῆς δημοκρατίας;

»Εἰς παρομοίας στιγμὰς τὸ ὕψιστον καθῆκον ἔγκειται εἰς μίαν ἱερὰν ἕνωσιν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει εἰς ὅλους μας νὰ θυσιάσωμεν ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη ὑπὲρ αὐτῆς μέρος τῶν προτιμήσεών μας, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν πεποιθήσεών μας.

»Εἰς ἕνα ἐκπρόσωπον τοῦ Ἔθνους ἐδήλωσα ὅτι δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἡ τύχη τῆς πατρίδος κατὰ τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις τῶν διαφόρων κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων.

»Μόνον ὅταν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπιφυλάσσει τὸ Σύνταγμα, δύνασθε νὰ ἐκφρασθῆτε κυριαρχικῶς καὶ μετὰ παρρησίας. Ζητῶ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ ὅπως συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ συσκεφθῇ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους καὶ νὰ ἐξετάσῃ μετ' αὐτοῦ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀμέσως ἀναγκαῖον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς νομιμότητος, εἰς μίαν κυβέρνησιν ἐθνικῆς σωτηρίας, καθὼς καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς χρόνον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐγγὺν διὰ μίαν ριζικὴν μεταρρύθμισιν τῶν θεσμῶν μας. Τότε θὰ λάβω, μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησίν μου, τὴν ἀπόφασιν ἡ ὁποία ἀπόκειται εἰς ἐμέ. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν ὁποίαν προέβην εἰς μίαν τόσον κρίσιμον στιγμήν, ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἠπατήθην, δὲν θὰ παραλείψω νὰ ἀναλάβω τὰς συνεπείας της.

»Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, μὴ δυνάμενος νὰ διατηρήσω τὸ ἀναγκαῖον ἠθικὸν κῦρος ποὺ πρέπει νὰ διαθέτῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θεωρεῖται συνήθως ὡς ἀνώτατος διαιτητής, θὰ παραχωρήσω ἀμέσως ὅλα μου τὰ καθήκοντα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Συντάγματος. Αἱ τελευταῖαι μου λέξεις εἶνε: Ἔχετε ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν ἀξιοθαύμαστον αὐτὸν λαόν, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς του ἱστορίας ὑπέφερε τὰς πλέον ὀδυνηρὰς δοκιμασίας, προσφέρει εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν προοπτικὴν τῆς πλέον ὑπερόχου ἀνανεώσεως.

»Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους,

»Ἡ τύχη τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας σας. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμὴ θὰ λάβετε τὰς ἀποφάσεις σας μὲ ψυχραιμίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν διὰ νὰ ζήσῃ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Δημοκρατία».

Οἱ κομμουνισταὶ βουλευταὶ ἀφοῦ ἤκουσαν τὸ μήνυμα τοῦ Προέδρου ἐκάθησαν εἰς τὰ ἑδώλιά των καὶ ἀκολούθως ἠγέρθησαν καὶ ἤρχισαν ψάλλοντες τὴν «Μασσαλιώτιδα». Τοὺς κομμουνιστὰς ἐμιμήθησαν καὶ οἱ σοσιαλισταί.

Ἐν συνεχείᾳ ἠγέρθησαν οἱ Πουζανισταί, οἱ ὁποῖοι ἔψαλλον τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ τοὺς ἐχαρακτήριζον διὰ κραυγῶν ὡς φασίστας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλοι οἱ ἄλλοι βουλευταὶ παρέμειναν ἐπὶ τῶν ἑδωλίων των σιωπηλοί.

Ἀκολούθως οἱ κομμουνισταὶ ἤρχισαν ψάλλοντες τὸν ὕμνον τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, παλαιὸν κομμουνιστικὸν τραγοῦδι, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ὅπως τύχῃ προστασίας ἡ κινδυνεύουσα Πατρίς. Τὸ ἴδιο ἔπραξαν καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Σοσιαλιστῶν.

Ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κατώρθωσε μετὰ δυσκολίας νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ συνεδρίασις διακόπτεται μέχρι τῶν πρώτων ἑσπερινῶν ὡρῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ ἤκουσαν ὄρθιοι τὸ δραματικὸν μήνυμα τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ὅταν ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Λὲ Τροκὲ ἐτερμάτισε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μηνύματος, πολλοὶ βουλευταὶ τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κέντρου ἐκραύγαζον «Ζήτω ἡ Δημοκρατία», ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ σοσιαλισταὶ ἐκραύγαζον ρυθμικά: «Ὁ φασισμὸς δὲν θὰ περάσῃ».

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΩΡΙΟΛ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα εἰς ἀνακοίνωσίν του καλεῖ τοὺς ἐργαζομένους νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ.

Ὁ κ. Φλεμλὲν ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Λαϊκοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος ἐδήλωσεν: «Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῶν ὁποίων γνωρίζω καλῶς ὅλα τὰ δεδομένα, ἡ εἰρήνη δὲν δύναται νὰ κατοχυρωθῇ, εἰμὴ διὰ νομίμου Κυβερνήσεως προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ.»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Τὴν 14.20' ὥραν Γκρίνουϊτς ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοκρατίας, ὁ πρόεδρος τοῦ ὁποίου ἀνέγνωσε τὸ μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ γερουσιασταὶ εἶχον ἐγερθῆ τῶν ἑδωλίων. Τέλος ἠκούσθησαν ἐπευφημίαι ἐκ μέρους τῶν ἀνεξαρτήτων, τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κοινωνικοῦ Κόμματος καὶ πολλῶν γερουσιαστῶν τῆς Δημοκρατικῆς ἀριστερᾶς.

Ἡ κομμουνιστικὴ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς εἰς ἀνακοίνωσίν της καταδικάζει πᾶσαν ἀπόπειραν ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Χώρα ἔχει ἀνάγκην μιᾶς Κυβερνήσεως δημοκρατικῆς ἀμύνης, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ συντάγματος καὶ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς δημοκρατικῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος συνελθοῦσα τὴν πρωΐαν, διέκοψε τὴν συνεδρίασίν της ὅταν ὁ Πρόεδρος κ. Κοτὺ θὰ ἀπηύθυνε διάγγελμα πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Ὁ πρώην πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Βενσὰν Ὀριὸλ ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ντὲ Γκώλ, εἰς τὴν ὁποίαν τονίζει ὅτι εἶναι πεπεισμένος ὅτι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν γεγονότων θὰ ἔπρεπε νὰ προσεπάθῃ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν σωστὴν ὁδόν, τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχήν των καὶ νὰ ἐκάλει τοὺς πολίτας νὰ σεβασθοῦν τὸν νόμον. Ἂν παύσετε, προσέθεσε, νὰ εἶσθε ἀλληλέγγυοι μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστασίασαν, θὰ ἀποκτήσετε τὴν ἐμπιστοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ὀριὸλ ἀνέφερεν ὅτι «ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας προσκρούει εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν ἀντίθεσιν. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὸν στρατὸν ἡ κατάστασις τῶν πνευμάτων εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐνδεχομένη ἀπόρριψις τῆς προτάσεώς μου νὰ σχηματίσω Κυβέρνησιν δημιουργεῖ κινδύνους διαρρήξεως τῶν φραγμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ ἐξουδετέρωσιν τῆς διοικήσεως, δεδομένου ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκατατεθῶ ὅπως μὴ ἀνατεθῇ ἡ ἐξουσία ὑπὸ ἄλλης πηγῆς ἐκτὸς τοῦ λαοῦ ἢ τοῦ λάχιστον τῶν ἀντιπροσώπων του. Φοβοῦμαι ὅτι ὑπάρχει πιθανότης νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 29. Ἀτμόσφαιρα αἰσιοδοξίας ἐπεκράτει σήμερον ἐνταῦθα. Πολλὰ ἄτομα κατέκλυσαν τὰ περίπτερα καὶ ἠγόραζον τὰς πρωϊνὰς σημερινὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι ἀνέγραφον μὲ μεγάλους τίτλους τὰς τελευταίας ἐξελίξεις πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Ντὲ Γκώλ.

Ὁ τύπος ὑπενθυμίζει ὅτι αὔριον συμπληροῦνται 15 ἔτη ἀφ' ὅτου ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἔφθανε τὸ 1943 εἰς Ἀλγερίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐλευθέρας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Κοινῆς Σωτηρίας τοῦ Ἀλγερίου εἰς ἀνακοίνωσίν της ἀναφέρει σήμερον ὅτι πᾶσα προσπάθεια τείνουσα εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ θὰ ἦτο ἀπαράδεκτος.

Σύσκεψις τῆς Ἐπιτροπῆς Κοινῆς Σωτηρίας ἐγένετο σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σαλάν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε ἀπόφασιν εἰς τὴν ὁποίαν τονίζεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Κοινῆς Σωτηρίας τοῦ Ἀλγερίου καὶ τῆς Σαχάρας ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀναλάβει τὰς τύχας τῆς Γαλλίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. — Ὁ ἐν Ἀλγερίῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἔσχε συνέντευξιν μὲ τὸν στρατηγὸν Μασσύ, τῆς Ἐπιτροπῆς Κοινῆς Σωτηρίας, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς τῆς μητροπολιτικῆς Γαλλίας εἶναι σταθερὸς ἀλληλέγγυος μὲ τὰ ἐν Ἀλγερίᾳ στρατεύματα.

Ὁ στρατηγὸς Μασσύ, ἐρωτηθεὶς ἂν ὑπάρχει πιθανότης πραξικοπήματος διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ τὴν ἐξουσίαν, εἶπεν: «Ἀπόκειται εἰς τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοιούτου ἐνδεχομένου».

Ὁ στρατηγὸς Μασσὺ ἐχαρακτήρισε τὰ γεγονότα τῆς Κορσικῆς ὡς αὐθόρμητον καὶ ἀναπόφευκτον λαϊκὴν ἐξέγερσιν.

Ὁ στρατηγὸς ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ὁλοκληρώσεως ἐν Ἀλγερίᾳ. Ἡ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ τῆς ὁλοκληρώσεως— εἶπεν — εἶναι ἀκλόνητος καὶ προσέθεσεν ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ κ. Σουστὲλ εἶναι ἐνήμερος τῶν προθέσεων τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ δὲν θὰ ὑπέσχετο ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ.

Ὁ στρατηγὸς Μασσὺ ὑπεγράμμισεν ἐν τέλει τὸν κίνδυνον ἀντεπιθέσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἀλγερινοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου, ἀλλ' ἐξέφρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια τῆς μεγάλης αὐτῆς προσπάθειας, ποὺ ἀπετέλεσε ἡ ὁμαδικὴ ἔκθεση, ἔχουμε καὶ στὴν ἐπάνω αἴθουσα ἔργα μόνον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ μας κ. Νώντα Θωμοπούλου. Μιὰ μεγάλη σειρὰ ἑλληνικῶν τοπίων, δείχνει τὴ λατρεία τοῦ διαπρεποῦς μας ζωγράφου πρὸς τὴ γῆ, τὸ βουνὸ καὶ τὸν ἀέρα τοῦ τόπου. Ὁ κ. Θωμόπουλος ἔχει ἀποδώσει στὰ ἔργα του, μὲ τὴ γνωστὴ τεχνοτροπία του, τὴν πίστη του πρὸς τὸ ἑλληνικὸ τοπίο. Ζωντανεύει τὸν ἠθικὸ κόσμο τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ τοπιογραφίες αὐτές, τοῦ προσέφεραν τὴ δόξα μέσα στὴν Ἀκαδημαϊκή του ἐπισημότητα. Εἶναι ὁ μεγάλος σκιοφωτιστής, ποὺ ξέρει τὸν τόνο τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ ἀντικειμενική του τέχνη κινεῖται μὲ θαυμαστὴ ἀνησυχία πάνω στὶς ἁρμονικὲς πλατειὲς συνθέσεις βράχων, κάμπων καὶ βουνῶν. Σ' ὅλα τὰ ἔργα τοῦ κ. Θωμοπούλου ἔχουμε νὰ θαυμάσουμε τὸ τραγοῦδι, ποὺ μπροστὰ στὰ σχήματα αὐτά, κρατάει τὴ θέση τοῦ ὑμνῳδοῦ τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδας. Τεράστιοι πίνακες ἀποδίδουν τὴν ἠθογραφικὴ μελέτη τοῦ χωριοῦ. Ἡ γρηὰ μὲ τὴ ρόκα της πάνω στὴ ραχούλα, ὁ φορτωμένος γάϊδαρος μὲ τὰ ξύλα πάνω στὴ χιονισμένη πλαγιά, τὸ λυγερὸ βλαχόπαιδο πάνω στὴ στρούγγα. Ὅλα μαζὺ αὐτὰ ἀνάβουνε τὶς σπίθες τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ. Σκοτεινὰ σύννεφα, ἀπειλητικὲς καταιγίδες, τοπία μὲ μαγικοὺς χρωματισμοὺς καὶ ὡραῖες προοπτικές, συναντῶνται μὲ τὴ μεγάλη γιορτὴ τοῦ φωτός, μὲ τὸ δειλινὸ τὸ καταπόρφυρο, μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ προβλήματα τῆς τοπιογραφίας. Ἡ συλλογὴ αὐτὴ τοῦ κ. Θωμοπούλου, ποὺ ἔχει τόσες ἀξιώσεις, μᾶς γεμίζει συγκίνηση. Καὶ μόλις τὸ μάτι τοῦ ἐπισκέπτη τὴ χαϊδέψῃ, μπαίνει στὴ ζεστὴ ρωμαντικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς λατρείας πρὸς τὸ ἑλληνικὸ τοπίο.

Ἡ Πάτρα, ποὺ εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ καλλιτέχνη, ἐπῆρε τὴν ἠθικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἰδέα νὰ συγκεντρώσῃ σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα τιμητική, ὅλους αὐτούς τοὺς θησαυρούς. Ὅλες ἡ ἀντιλήψεις ἑνώθηκαν στὴν ἀπόφαση αὐτὴ καὶ ἡ τοπική μας πραγματικότητα ἠξιώθη νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ ζωγραφικὴ ἱστορία ὑπολογίσιμη. Στὸ δικό μας αὐτὸ καλλιτέχνη, ποὺ ἔχυσε τὴν ψυχή του στὴ νοσταλγία τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης, ἡ Ἑλληνικὴ μνημοσύνη τοῦ παρεχώρησε τὸ στεφάνι μὲ τὶς ἀσπρογάλαζες κορδέλλες τῆς Ἀκαδημίας. Μὰ κι' ἡ Πάτρα, κρατάει σήμερα γιὰ λογαριασμό της μία αἴθουσα, γεμάτη ἀπὸ μία συνολικὴ ἁρμονία καὶ τοῦ ἀποδίδει τιμὴ ἡ πόλις αὐτή, ποὺ τούδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ καλπάσῃ τὸ καλλιτεχνικό του ἄτι καὶ νὰ ζεσταθῇ τὸ αἴσθημά του, γεμᾶτο ἀπὸ τὴν εὐτυχία τῆς τέχνης. Καὶ ἡ ζωγραφικὴ μεγαλουργία τοῦ κ. Νώντα Θωμοπούλου, θὰ παραμένῃ πάντα συγκεντρωμένη στὴν αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης καὶ θὰ ἐπιβάλλεται στὸ καλλιτεχν κὸ συναίσθημα τοῦ τόπου, γιὰ πάντα.

ΕΥΑ

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΕΙΧΕ ΧΘΕΣ ΜΑΚΡΑΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΑΒΕΡΩΦ

ΑΝΕΣΚΟΠΗΣΑΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 29. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σοβ. Ἑνώσεως κ. Σεργκέγιεφ ἐπεσκέφθη τὴν πρωΐαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ συνομιλῶν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν. Ὁ κ. Σεργκέγιεφ παρουσίασεν εἰς τὸν κ. Ἀβέρωφ καὶ τὸν νέον σύμβουλον τῆς Σοβ. Πρεσβείας κ. Σαλνώφ.

Τόσον ἀπὸ Ἑλληνικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ Σοβιετικῆς πλευρᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ σημερινὴ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Σεργκέγιεφ ἦτο ἐθιμοτυπική, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ Σοβιετικὸς πρεσβευτὴς προέβησαν εἰς γενικὴν ἐπισκόπησιν τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

Κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου ὁ κ. Σεργκέγιεφ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων περὶ τοῦ πιθανοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου εἰς Μόσχαν, εἶπεν ὅτι πρόκειται περὶ παλαιᾶς προσκλήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐθνάρχην τῆς Κύπρου ὁ Ρῶσσος Πατριάρχης Ἀλέξιος, εἰς τὴν πρόσκλησιν ὅμως ταύτην δὲν ἐδόθη μέχρι σήμερον ἀπάντησις.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΣΕΧΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. Τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας κ. Μεχμὲτ Σέχου εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς Τίρανα καὶ ὁ ὁποῖος μετεδόθη σήμερον ὑπὸ τοῦ πρακτορείου «Τάς», ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ τῆς Ἀλβανίας.

«Ἡ Κυβέρνησίς μας— εἶπεν ὁ κ. Σέχου—καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν σχέσεων αὐτῶν καὶ ἂν δὲν ἐπέτυχεν, ἡ εὐθύνη βαρύνει ἀποκλειστικῶς τοὺς Νοτιοσλάβους ἡγέτας».

ΒΑΘΕΙΑ ΑΙΣΘΗΣΙΣ ΕΙΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΩΣ ΤΟΥ 5ΕΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΙΑ ΑΥΣΤΗΡΑ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 29. Ἡ ἀπόφασις τῆς Σοβ. Ἑνώσεως ὅπως διακόψῃ διὰ μίαν πενταετίαν τὴν χορήγησιν συμπεφωνημένων δανείων πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν προεκάλεσε βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς τὴν γιουγκοσλαβικὴν κοινὴν γνώμην, διαπιστώνουσαν ὅτι αἱ ἐκβιαστικαὶ μέθοδοι ὡρισμένων δυτικῶν δυνάμεων υἱοθετοῦνται ἀπὸ μίαν δύναμιν, ἡ ὁποία κατηγορεῖ τὰς δυτικὰς χώρας, ἀκριβῶς δι' αὐτὰς τὰς μεθόδους.

Ἡ σοβιετικὴ ἀπόφασις ἀνεμένετο ἀπὸ τὴν γιουγκοσλαβικὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ ἡ γιουγκοσλαβικὴ κοινὴ γνώμη δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἡ Μόσχα θὰ ἔφθανεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, νὰ ἐπιβάλῃ δηλαδὴ ἀντίποινα κατὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας λόγῳ ἀρνήσεώς της νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν μονολιθικὴν ρωσσικὴν πολιτικήν.

Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι τώρα ὑποχρεωμένη νὰ ἀναζητήσῃ ἀλλαχόθεν τὸ ποσὸν τῶν 260 ἑκατ. δολλαρίων, ποὺ θὰ ἔδιδεν ἡ Ρωσσία βάσει τῶν καταγγελθεισῶν συμφωνιῶν.

Ἡ σοβιετικὴ ἀπόφασις κρίνεται ὡς μέγα πλῆγμα κατὰ τῆς γιουγκοσλαβικῆς οἰκονομίας καὶ τρόπον τινὰ ὡς ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τοῦ τρέχοντος πενταετοῦς σχεδίου, διότι μὲ τὸ ποσὸν τῶν 260 ἑκατ. δολλαρίων τῶν ρωσσικῶν πιστώσεων, οἱ Γιουγκοσλάβοι ἤλπιζαν νὰ κατασκευάσουν, μεταξὺ ἄλλων, τὸ μεγαλύτερον εἰς Εὐρώπην ἐργοστάσιον βιομηχανοποιήσεως βωξιτῶν εἰς τὸ Νίσκι τοῦ Μαυροβουνίου, καθὼς καὶ ἕνα μέγα ἐργοστάσιον λιπασμάτων εἰς τὴν Βοϊδοβμίσαν.

Παρὰ ταῦτα λέγεται ὅτι τὸ Βελιγράδι θὰ προκηρύξῃ ἀμέσως διεθνεῖς διαγωνισμοὺς καὶ θὰ κάμῃ ἐν ἀνάγκῃ σοβαρὰς οἰκονομικὰς ὑποχωρήσεις προκειμένου νὰ γίνουν αὐτὰ τὰ ἔργα. Γιουγκοσλάβος ἐπίσημος ἐδήλωσε χαρακτηριστικῶς: «Θὰ κατασκευάσωμεν τὰ ἐργοστάσια ποὺ ἔχομεν προγραμματίσει. Θὰ εὕρωμεν πόρους. Τὰ θεωροῦμεν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀπόκτησιν οἰκονομικῆς αὐταρκείας, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ τὴν ἄσκησιν ἀνεξαρτήτου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐγνώριζε ποὺ ἐκτύπα, ἀλλὰ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς πῶς θὰ καλύψωμεν τὰς ἀνάγκας μας. Τὰ ἐργοστάσια θὰ γίνουν καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν χαραγμένων προθεσμιῶν».

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἡ ὁποία ὑποβόσκει ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἐκσπᾷ κυρίως εἰς βάρος τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ εἰδικώτερον εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων, διὰ τοὺς ὁποίους ὑποτίθεται ὅτι ἐνδιαφέρονται ὅλως ἰδιαιτέρως τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα.

Τοῦτο, βεβαίως, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντιεργατικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει γενικῶς ἡ «δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀναπότρεπτον συνέπειαν τῆς Λενιστικῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα ὑπὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς καθίστανται τυφλὰ ὄργανα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κόμματος. Οὕτω διὰ τῆς παραγκωνίσεως τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων ἐπιτυγχάνεται ἀπὸ κομμουνιστικῆς πλευρᾶς ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς ἐλευθέρας συνδικαλιστικῆς δράσεως, μὲ ἀπώτερον σκοπόν, φυσικά, τὴν ἀγρίαν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐργατῶν.

Τί δύναται τώρα νὰ συμβῇ ὅταν ὁ συνδικαλισμὸς ἀπώλεσε τὸν χαρακτῆρα του, ὡς ὀργάνου ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ταξικῶν συμφερόντων, γίνεται ἀντιληπτὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἀπογοητευτικὴν διαπίστωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ σημερινὸς μονάρχης τοῦ Κρεμλίνου Χρουστσὼφ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ 20οῦ συνεδρίου: «Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, εἶπε, διατηροῦνται εἰς τὰ προεπαναστατικὰ ἐπίπεδα».

Ἔτσι ἐξηγεῖται ἄλλωστε, ἡ πολεμικὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἐναντίον τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῶν λαῶν, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἐργατικῶν δικαιωμάτων, εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας, τῶν ὅρων διαβιώσεως καὶ τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τῶν ἐργαζομένων.

Εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ υἱοθετοῦνται εὐρέως καὶ χαίρουν ἀπεριορίστου σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ κράτους. Ἀντιθέτως εἰς τὰς χώρας τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ καὶ τῆς βίας τὸ καθεστὼς στραγγαλίζει κατὰ τὸν πλέον καταπιεστικὸν τρόπον, τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν στυγνὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐργατικοῦ παράγοντος, ἀντιμετωπίζον οὕτω τὰ τεράστια ἔξοδα τοῦ π οπαγανδιστικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῶν δαπανηροτάτων ἐξοπλισμῶν.

Ἀποτέλεσμα τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν, ὑπῆρξαν ἄλλωστε, αἱ ἐξεγέρσεις τῶν ἐργατῶν τοῦ Πόζναν καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, οἱ ὁποῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξουν πλέον εἰς τὰ ὁλονὲν ἐντεινόμενα καταπιεστικὰ μέτρα προέβησαν τότε εἰς ζωηρὰς διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι ἀπέληξαν τελικῶς, εἰς αἱματηρότατον ἀπολογισμόν, κατόπιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς κομμουνιστικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

Σήμερον ἡ συνδικαλιστικὴ δρᾶσις εἰς ὅλας τὰς ἐλευθέρας χώρας, ἔχει ἐπιτύχει συνδικαλιστικὰς κατακτήσεις ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν πλέον ἀδιστάκτως τὴν δολιότητα τῶν κομμουνιστικῶν προθέσεων, ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν συμφερόντων της. Οὕ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελ.